

РЕШЕНИЕ

№ 5035

гр. София, 09.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10482** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, ал. 1 във вр. с чл. 144, ал. 1 и чл. 50 от ДОПК във вр. с чл. 4, ал. 1 и чл. 9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба от „Пионер Софткомерс“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. И., срещу мълчаливо потвърждение на протокол № 187/05.08.2025 г., съставен от началник отдел, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ К. село при Столична община, с който е отказано отписване на задължения, на основание изтекла погасителна давност за периодите от 2015 г. до 2019 г., в размер на 15 864,44 лв., от които 12 273,80 лева – главница и 3 590,64 лева – лихва.

Жалбоподателят счита, че актът е незаконосъобразен, постановен при нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалноправните норми, уреждащи изтичането, спирането и прекъсването на давностните срокове, иска отмяна на акта. Счита, че задълженията за периода 2015 г. - 2019 г., въпреки прекъсването на давността, следва да се отпишат на основание изтекла давност. Излага мотиви по законосъобразността на спирането на давността, както и издаването на актове за установяване на задължения за спорните периоди. Визира се, че АУЗД от 06.07.2020 г. не е влязъл в сила, тъй като срокът за оспорването му тече от датата на редовното му узнаване – 09.07.2025 г., поради което образуваното изпълнително дело № 20258510401815 по описа на ЧСИ, не е бил налице годин изпълнителен титул. В тази връзка счита, че давностният срок не е бил прекъснат, поради което задълженията са погасени по давност. Искането до съда е за отмяна на мълчаливо потвърждения протокол № 187/05.08.2025 г.,

съставен от началник отдел, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ К. село при Столична община с който е отказано отписване на задължения на основание изтекла погасителна давност.

В съдебно заседание, редовно уведомен, жалбоподателят се явява, чрез адвокат И. поддържа жалбата. Представя удостоверение от НАП за назначените лица от дружеството и удостоверение от 18.11.2025 г. с приложена справка за актуално състояние по ЕЕТЗ. Представени са подробни писмени бележки, в които излага аргументи в подкрепа на твърденията изложени и в жалбата. Претендира разноски за ДТ.

Ответникът – Директор на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, редовно уведомен, представлява се от юрк. Д., по делото е представена административната преписка по издаването на оспорения акт и писмени бележки. Претендира присъждане на юрк. възнаграждение на основание чл. 161 ДОПК.

По фактите:

С декларация по чл. 17, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) с вх. № 02-09-103/27.02.2007 г., отнасяща се за имот с адрес: [населено място], район „К. село“, [жк], № 29.

С акт за установяване на задължение по декларация № 622702-1/06.07.2020 г. (АУЗД) били установени задължения за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за периода 2015 г. – 2019 г., в размер на 12 273,80 лв. главница и 3 590,64 лв. лихва за просрочие, изчислени към 06.07.2020 г. (л.8). Актът е изпратен на задълженото лице по пощата с известие за доставяне, като пратката е била получена на 09.07.2020 г. от А. С..

По делото има данни, че последният е оспорен по съдебен ред пред Административен съд София-град и е образувано административно дело № 10483/2025 г., като съдебният състав с Разпореждане № 338 от 16.10.2025 г. е приел жалбата за допустима и е разпределил доказателствената тежест между страните, но е спрял производството до решаването на случая за изтекла погасителна давност по настоящето дело № 10482/2025 г.

От „Пионер С.“ е подадено искане за отписване на публични общински вземания, погасени по давност на основание чл. 173, във връзка с чл. 171 от ДОПК с вх. № ДКС25-ТД26-98/16.07.2025 г. (л.33), в общ размер 15 864 лв. в едно с дължимите лихви, за период от 2015 г. – 2019 г.

С протокол с изх. № 187/05.08.2025 г., съставен от началник отдел, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ К. село при Столична община (л.29), било отказано отписването на задължения поради изтекла давност по реда на ДОПК, с мотив, че с издаването на АУЗД от 06.07.2020 г., както и с предприемането на действия по принудителното събиране, давността е била прекъсната и е започнала да тече нова давност. Протоколът е получен от С. Ш., в качеството ѝ на управител на „Пионер Софткомерс“ ЕООД на 26.08.2025 г. (л.30).

Срещу протокола е подадена жалба до директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община с вх. № ДКС25-ТД26-98/02.09.2025 г. (л.16), в която наред с възраженията за изтекла абсолютна давност, се навеждат възражения по отношение нередовното връчване на АУЗД от 06.07.2020 г.

По делото няма данни, а и не се твърди от страните, ръководителят на „Общински приходи“ при район К. село да се е произнесъл по жалбата против протокол с изх. № 187/05.08.2025 г., съставен от началник отдел, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ К. село при Столична община.

Във връзка с жалбата против протокол с изх. № 187/05.08.2025 г. с писмо с вх. № ДКС25-ВК66-

170/17.07.2025 г. (л.32), е поискано становище от директор на дирекция „Общински приходи“ - К. село. В отговор на искането е изготвено становище с изх. № ДКС25-БК66-170 (1)/30.07.2025 г. (л.31), в което по отношение на възраженията за изтекла погасителна давност е посочено, че задълженията за данък върху недвижимите имоти и за такса битови отпадъци за периода 2015 г. – 2019 г. не е изтекла и не следва да се погасяват по давност. Изложени са мотиви, че с издаването на АУЗД на 06.07.2020 г., както и с предприемането на действия за принудително събиране, давността е прекъсната, след което е започнала да тече нова давност. Позовал се е и на § 29, т. 1, в който е регламентирано, че до отмяна на извънредното положение срокът по чл. 171, ал. 2 от ДОПК не се прилага. По силата на т. 2 от същата разпоредба, освен в случаите по чл. 172, ал. 1 от ДОПК, давността спира да тече и за времето на обявеното извънредно положение, поради което давностният срок е следвало да бъде удължен с периода 24.09.2020 г. до -20.06.2020 г. (58 дни).

На л.34 се намира покана за доброволно изпълнение, от която се установява, че с АУЗД от 06.07.2020 г. „Пионер Софткомерс“ ЕООД следва да заплати задължения по изпълнително дело в размер на 65 374,34 лв., от които главница в размер на 1 937,95 лв. със законната лихва в размер на 28,75 лв. за периода 10.06.2025 г. до 23.07.2025 г., главница в размер на 10 335,85 лв. със законната лихва в размер на 153,31 лв. за периода 10.06.2025 г. – 23.07.2025 г., 10 632,11 лв. неолихвяеми вземания 204 лв. разноски по изпълнително дело, 5079,28 лв. такси по Тарифата към ЗЧСИ, както и публични държавни вземания в размер на 37 003,69 лв. Частен съдебен изпълнител М. П. е наложил възбрана срещу недвижим имот – Фирмен магазин, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет. Партер. Освен това е уведомил, че ще пристъпи към опис на възбранения по делото имот на 30.09.2025 г., в случай, че не се състои е посочил и втори опис на 07.10.2025 г.

От разписка на л. 12 се установява, че на 09.07.2015 г. е връчена покана с приложен АУЗД от 06.07.2020 г., като връчител е юрк. Н., а получател е С. Ш. - управител на дружеството.

Представена е справка по партидата на „Пионер Софткомерс“ ЕООД, за образувани изпълнителни дела изх. № 3179/09.07.2025 г. издадена от Камара на частните съдебни изпълнители към 01.02.2023 г. (л. 7), съгласно която има висящо изпълнително дело № 20258510401815, при ЧСИ М. Н. П., за публично общинско вземане .

На л. 10 е препис-извлечение от Акт за смърт на А. Б. Я., починал на 12.06.2012 г.

Правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежно легитимирано лице - адресат, което има правен интерес от оспорване, и е процесуално допустима. Предмет на оспорване е протокол по чл. 50 от ДОПК, който засяга права и законни интереси на жалбоподателя и тъй като за него не е налице изрична законова забрана за оспорване по административен и съдебен ред, на основание чл. 144, ал. 1, вр. чл. 152, ал. 1 и чл. 156, ал. 1 от ДОПК, същият подлежи на обжалване по административен ред пред ръководителя на звеното за местни приходи и съответно пред административния съд. По отношение въпроса касаещ дали АУЗД е бил редовно връчен и дали е влязъл в сила е предмет на оспорване на самия АУЗД от 06.07.2020 г., който както вече беше посочено е налице висящ спор по адм. дело № 10843/2025 г. За нуждите на настоящото производство, както и възражението на жалбоподателя, че АУЗД от 06.07.2020 г. не е влязъл в сила, съдът ще ги обсъди по – долу в решението си.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 4 от ЗМДТ, вр. чл. 96 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Навнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с

лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението, по реда на ДОПК.

В тази връзка съдът счита, че процесният протокол е издаден от служител на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, имащи качеството на органи по приходи, поради което намира, че актът е издаден в рамките на определената от закона компетентност.

В хипотезата на направено възражение за погасени по давност задължения, общинският служител - орган по приходите, на основание чл. 171, ал. 1 от ДОПК, е длъжен да се произнесе по направено възражение за изтекла давност и по искането за отписване на задължението по чл. 173, ал. 1 от ДОПК, като обективира факта на погасяване на задължението в протокол по чл. 50 от ДОПК, а когато счете, че сочените от длъжника факти не установяват погасяване на задължението по давност ще издаде акт, с който ще откаже отписването.

Предвид горното съдът приема, че процесният Протокол № 187/05.08.2025 г., е в предвидената от закона писмена форма.

Съдът намира, че административният акт съдържа фактически и правни основания за издаването. В него са описани издаденият АУЗД, на който жалбоподателят е адресат и е отразен резултатът от проверката, въз основа на който е формиран отказ за отписване на задължения. Ирелевантен е фактът дали лицето е получило АУЗД, доколкото е изпълнена процедурата по съобщаването му, видно от приложеното по делото известие за доставяне от 09.07.2020 г.

Относно административнопроизводствени правила:

При постъпило искане за отписвания на задължения за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци, органът по приходите в общината следва да извърши проверка на фактите и да състави протокол по чл. 50 от ДОПК. Съставеният протокол е връчен на лицето, което го оспорило по административен ред пред ръководителя на МДТ при Столична община, който мълчаливо го потвърдил по арг. от чл. 156, ал. 4 от ДОПК Съгласно посочената разпоредба непроизнасянето на решаващия орган в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК се смята за потвърждение на ревизионния акт в обжалваната част. Поради което съдът приема, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Относно материалноправните разпоредби и цел на закона:

На основание чл. 4, ал. 1 от ЗМСМА установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, а според нормата на чл. 9б от ЗМСМА, същият ред се прилага и за местните такси.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 1 и 3 от ДОПК, вземанията за местни данъци и такси, са публични общински вземания. Чл.163, ал. 1 от ДОПК предвижда публичните вземания да се събират по реда на този кодекс, освен ако в закон е предвидено друго.

На основание чл. 168, т. 3 от ДОПК публичното вземане се погасява по давност. Нормата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК предвижда, че публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Съгласно, ал. 2 на чл. 171 от ДОПК с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват

всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите, когато: 1. задължението е отсрочено или разсрочено; 2. вземането е предявено в производство по несъстоятелност; 3. е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение; 4. изпълнението е спряно по искане на длъжника; 5. е подадена жалба за разрешаване на спор по глава шестнадесета, раздел IIа.

Съгласно чл. 173 от ДОПК, вземанията се отписват, когато са погасени по давност, както и в случаите предвидени със закон, а с изтичането на 10-годишен давностен срок вземанията се отписват служебно.

Терминът "отписване" в контекста на чл. 173, ал. 1 от ДОПК е заличаване или поне изключване от списъка на активните задължения на задължението, по отношение на което е изтекла погасителна давност и за което длъжникът е направил възражение.

По отношение периода 01.01.2015 г. - 31.12.2019 г. по делото се доказва, че с АУЗД № 622702/06.07.2020 г. са установени задължения за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци. Давността по чл. 171, ал. 1 от ДОПК за тези задължения е следвало да изтече съответно за 2015 г. - на 01.01.2021 г., за 2016 г. - на 01.01.2022 г., за 2017 г. - 01.01.2023 г., за 2018 г. - 01.01.2024 г., за 2019 г. - 01.01.2025 г.

Съгласно чл. 172, ал. 2 от ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. Ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната. С издаването на АУЗД № 622702/06.07.2020 г. давността по отношение на задълженията за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2019 г. е била прекъсната и е започнала да тече нова 5-годишна давност, която безспорно не е изтекла към момента на издаване на процесния протокол. Още повече, че към 10.06.2025 г. датата на образуване на изпълнителното дело № 20258510401815 по описа на ЧСИ П., давността отново е била прекъсната, тъй като са предприети действия по принудително изпълнение на процесните вземания.

Следва да се посочи, че съдът не споделя възражението в жалбата, че след като АУЗД от 06.07.2020 г. не е влязъл в сила, то към датата на образуване на изпълнителното дело № 20258510401815 по описа на ЧСИ П., не е бил налице годен изпълнителен титул. Това е така, защото видно от правилата на чл. 4, ал. 1 и чл. 9б от ЗМДТ, установяването на задължения за местни данъци и такси се осъществява по реда по ДОПК, според които способите за установяването на тези публични общински вземания са два: предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължения по данни от декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК /АУЗД/ и установяване, което се осъществява с ревизионен акт по чл. 108 от ДОПК. Публичните вземания (вкл. и от рода на процесните) възникват по силата на закона - с осъществяването на елементите от правопораждащия фактически състав. С издаването на акта по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, установителен по характер, се цели снабдяването на публичния взискател с годно изпълнително основание (с него се установява вземането по основание и размер), въз основа на което да бъдат предприети действията по принудителното му удовлетворяване при липсата на доброволно изпълнение (виж чл. 209, ал. 1 във вр. с ал. 2, т. 3 от ДОПК), поради което акта по чл. 107, ал. 3 от ДОПК е измежду категорията актове, визирани от правилото на чл. 172, ал. 2, предл. първо от ДОПК. Още повече, че и употребения от законодателя в чл. 172, ал. 2, предл. първо от ДОПК израз "издаването на акта" не оставя никакво съмнение в тълкуването на правната норма. Я. е волята на нормотвореца да въведе като юридически факт, от който произтича прекъсването на давностния срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК, фактът на издаване на акта за установяване на вземането (в частност този по чл. 107, ал. 3 от ДОПК), а не факта на неговото

върчване на задълженото лице.

Следва да се посочи, че задълженията от 2015 г. до 2019 г. /вкл./ към датата на приключване на устните състезания (20.11.2025 г.) по делото не е изтекла абсолютната погасителна давност по чл. 171, ал. 2 от ДОПК.

По разноските:

При този изход на спора, своевременно направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на ответната страна като основателно следва да бъде уважено. На основание чл. 161, ал. 1 изр. второ от ДОПК вр. чл. 8, ал. 1 вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа в тежест на жалбоподателя следва да бъде възложено заплащането на сумата от 934,54 евро.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Пионер Софткомерс“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. И., срещу мълчаливо потвърждение на протокол № 187/05.08.2025 г., съставен от началник отдел, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ К. село при Столична община, с който е отказано отписване на задължения на основание изтекла погасителна давност за периодите от 2015 г. до 2019 г., в размер на 15 864,44 лв. или 8 111,35 евро, от които 12 273,80 лева или 6 275,49 евро– главница и 3 590,64 лева или 1835,86 евро– лихва.

ОСЪЖДА „Пионер Софткомерс“ ЕООД,[ЕИК] да заплати на Столична община сумата в размер на 934,54 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването на страните.